

højere, naar man vil have en Norm for den Alder, som det er ønskelig, at Kapitainer skulle være i, men lad os da halvere og istedenfor 10 sætte 5 Aar. Det Resultat, jeg da vil udbrage, er, at man maa være overbevist om, at en Afdeling, som den Gang kommanderedes af unge Kapitainer, som vare i Begyndelsen af Trediverne, ere førte med en anden Dygtighed end de, der kommanderes af Kapitainer i Begyndelsen af Fyrgetyverne. Ville vi nu skyde Aldersgrænsen 3 Aar ud, kunne vi være ganske rolige for, at ogsaa Gjemmenskibsalderen vil blive skudt 3 Aar ud i Liden; thi naar man kommer op i Fyrgetyverne, har man ikke den Lust til at gaa paa, til at gjøre sig bemærket, til at vove Noget, som naar man er i Trediverne, og det er derfor min fuldeste Overbevisning, at det vil være et meget haardt Stød for Arméen, der maaste ikke vil kunne søles nu strax eller i Løbet af 2—3 Aar, men som om en halv Snes Aar meget tydelig vil blive følt, naar man saaledes skyder Gjemmenskibsalderen frem. Jeg skal derfor paa det Nærmeste anbefale mit Forslag. Jeg har ikke kunnet anføre Grunde, hentede fra Søværnet, da jeg som sagt ikke har Kjendskab dertil, men jeg er overbevist om, at de samme Grunde, der tale for Forslaget for Hærens Vedkommende, gjælde ogsaa for Søværnets. Da det desuden er en Bestemmelse, der nu har staaet i 10 Aar i Lovgivningen for begge Værn, vil jeg meget holde paa, at vi bibeholde den.

Marineministeren (Haffner): Med Hensyn til de af Udvalgets Flertal stillede Vndringsforslag skal jeg tillade mig at udtale Følgende. Forslaget under Nr. 1 kan jeg tiltræde. Det har ikke været Tanken, at disse udtagne Overmatroser skulde indfaldes til længere Tjeneste end deres Rigestillede i samme Aldersklasse. Hvad angaar Vndringsforslagene under Nr. 2 og 3, maa jeg beklage, at jeg ikke kan følge den ærede Forslagsstillere, men maa tiltræde det ærede Thing at forfaste disse to Vndringsforslag. Det er ganske vist ikke uden Betænkelighed, at jeg er gaaet til at foreslaa Søminevæsenets Henlæggelse under Flaaden, Noget, der ogsaa er udtalt i de Bemærkninger, som fulgte Lovforslaget i afvigte Aar, men naar Forslaget en Gang er stillet, tror jeg, det er rigtigt vedblivende at fastholde det, og dertil kommer, at der ved det, som er bragt i Forslag, vil kunne vindes dette, at man sikker Søminetjenestens Størstedelen af de Kræfter, der hidtil have virket saa heldig for dets Udvikling. Dernæst kan man ikke se bort fra, at ogsaa det passive Søminevæsen behøver saa vel i Fredstid ved sine Dvælsere, som navnlig i Krigstid, Assistance af Søværnet, og det maa forudsættes, at denne Assistance paa en langt henigtsmæssigere Maade vil blive det passive Søminevæsen tilbed, naar hele Søminevæsenet er samlet under Flaadebe-

styrelsen. Naar det nylig er blevet anført, at Søofficeren havde et andet Formaal, der tiltraf ham stærkere end Søminevæsenet, og at det var umuligt at beholde Søofficerer saa lang Tid ved Søminevæsenet, som man kunde beholde Ingenieur-officerer, tror jeg, at den ærede Taler kun delvis har Ret deri. Det kan nemlig forudsættes, at den Søofficer, der engang med Iver har kastet sig paa Søminevæsenet, vedblivende vil, uagtet han søger at udvikle sig ogsaa som færende Officer, skænke Søminevæsenet sin særlige Opmærksomhed, og dernæst vil der Intet være til Hinder for administrativt at sørge for, at enkelte af de Søofficerer, som en Gang ere ansatte ved Søminevæsenet, kunne forblive ved det i længere Tid. Hvad der vil være uheldigt for Søminevæsenet, er, at det, naar det en Gang er bragt i Forslag, at det skal overgaa fra Ingenieurvæsenet til Søværnet, varer mange Aar, inden dette bliver til Virkelighed, thi dette kan befrugtes at ville virke vækkende paa de Mænds Iver, som hidtil have haft med det passive Søminevæsen at gjøre. Imidlertid nærer jeg det Haab, at de vedblivende ville skænke Søminevæsenet den samme Interesse, som de hidtil have gjort, og dertil ligger der en stærk Tilskyndelse i den Omstændighed, at det er lykkedes dem i forholdsvis saa Aar at bringe det passive Søminevæsen her i Landet vil det høie Standpunkt, som det indtager. — Vndringsforslaget under Nr. 4 kan jeg tiltræde. Som Udvalgets ærede Ordfører bemærkede, har en anden Paragraf, nemlig § 40, præciseret Bestemmelsen om, hvad der skal forstaaes ved Skipper og Styrmænd, paa samme Maade, som Vndringsforslaget gjør det. — Ligeledes kan jeg tiltræde Vndringsforslaget under Nr. 5. Dets første Del indeholder jo de samme Bestemmelser, som nu ere gjældende, og det vil, tror jeg, ikke paa nogen anden Maade være muligt at skaffe sig det fornødne Materiale for at kunne behøimne Officerers og Rigestilledes Dygtighed. Som jeg tidligere har haft Leilighed til at udtale, har Tanken med at udelade denne Bestemmelse af Lovforslaget været den, at de nærmere Bestemmelser i saa Henseende skulde fastslaaes ved kongelig Anordning, og Tanken har da været den at bibeholde Forfremmelsesraadet, som paa Grund af de særlige Forhold i Marinen er den naturlige Veie at gaa med Hensyn til Spørgsmaal om Forfremmelser i Officerskorpset. Der kan saaledes fra min Side ikke være Noget til Hinder for dette Vndringsforslags Vedtagelse. Vndringsforslaget under Nr. 6 gaar ud paa at fastholde de mugjældende Bestemmelser om Aldersgrænsen for Premierlieutenanter og Kapitainer. Jeg kan med Hensyn til dette Vndringsforslag væsentlig henholde mig til, hvad der blev fremsat af den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Sonquidres), og jeg kan ikke indvømme den sidste ærede Taler, at der allerede ved en Alder af 45 og 55 Aar skulde finde en saar